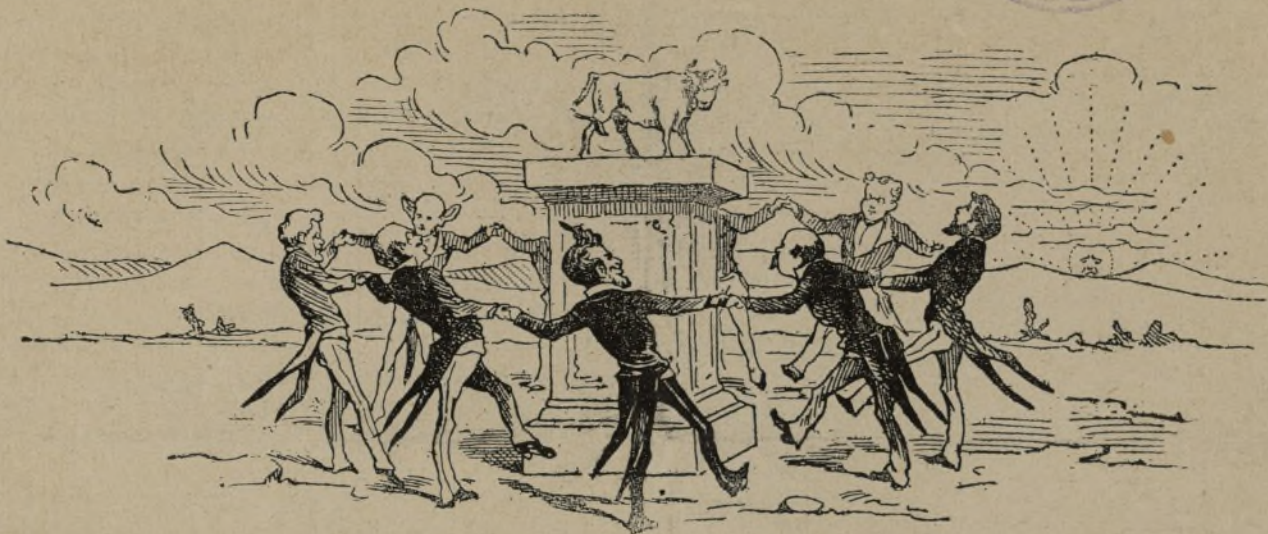

Se ven
á
crits

2
QUARTOS

per
tot arreu

Se ven
en los
kioskos

2
QUARTOS

cada
ballada

LA SARDANA

PERIÓDICH DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÁ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÉNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

CARNESTOLTAS

Ja 'ns hem divertit.
Los espanyols, som gent tant de broma, que moltes vegades per fer gatzara forem capassos fins de olvidarnos que som al mon.
Fa poch dias que be se 'n sentian de gemechs, per tot, dihent que las novas tarifas de contribucions eran una calamitat pe 'l país; be 's planyian los uns pe 'l llibre cambi, los altres pe 'ls sellos y 'ls de més enllá per lo malament que va tot; pero res, ha vingut lo carnestoltas y es precis tornarse uns idems, per seguir la costum y per divertir-se.
Anem á la Rambla y passém revista.
Molta animació. Molta gent disposada á veure.
Casi ningú digne de *ser vist*.
Las mascaradas tontas y ridículas la major part d' ellas, pero menos repugnants que las de tot l' any.
Per l' un puesto un parell de *tipos de pobre* portats per luxosa carretela y llansan lo que poch los costava.
Semblavan ministres repartint credencials als seus amichs.
Per l' altre part tipos de *conda* ab espardenyas y barret de copa. Sembla la degeneració endoy-na de la noblesa apedassada.
Aquest any ni s' han vist ministres disfressats de home de be, ni generals d' estar per casa, ni alegorías de cuyna, ni reys de nyigui-nyogui, ni alló del grupo del capellá y la monja, res. La inventiva carnavalesca ha degenerat com la virtut d' un polítich.
Fins l' enterro del Rey de la broma ha quedat reduhit al esclatament d' entusiasme d' uns quants vehins del carrer del Amargós y de alguns sarauhistas del Universal. ¡Oh tempora! ¡oh mores! n' hi ha per desconsolar-se.
Y encara hi ha qui gosa dir que en lo 'mon tot progressa... ¡Oh craso error! com diria 'l Brusi.
Los partidaris del progrés se n' emportarán una llissó terrible!
Lo Carnestoltas serveix per usar y abusar legalment de la llibertat de fer lo ximple (respectant las instituciones carnestolescas.)

¿No 's practica en gran escala aquesta llibertat? Ergo, lo país no es lliberal.
Me jugo duas tersas de orella de carlí y mitja carnícera de ungles de conservador fins al quart grau de parentela política, que hi ha católich filosoph que raciocina científicament pe 'l mateix estil que acabo de ferho.
Mireus si va menguant l'esperit carnavalesco, que 'l dia d' anarlo á enterrat ni tan sols hi va haber ganivetadas, enterrantse la sardina, com diuhén los castellans, ab tota tranquilat.
Encara no 's te noticia de que s' hage enterrat ni 'ls conservadors y lo que ells van portarnos, ni la lliberal política del ministeri fusionat, ni tan sols l' economista Camacho, que res economia y tot ho encareix.
Després d' un carnestoltas ve l' altre.
Ara comprech perque diuhén qu' en lo mon tot torna.
Surtia de casa lo dimecres á la tarde per anarlo á enterrar, quan me topo ab una colla de cucurullas que cantavan una mena de *gori gori* ab veu de nas y timbre de novell.
—Adios, sento que diu un senyó al meu costat, s' ha acabat lo carnestoltas dels ximplés y ara entra lo dels sabis.
—Es molt senzill; respon un altre. De molt antich que sempre he sentit á dir que després del Carnaval blanch ve 'l negre.
No vaig sentir mes.
Total de carnestoltas, zero.
Sols las empresas de anuncis s' han bellugat.
La casa-colomar d' en Roldós y 'l carro alegórich d' en Agramunt y C.^a han sigut l' únich notable.
Algunas criaturetas també feyan goig. Semblava que ja 'l Carnestoltas no més tinga de ser cosa de noys.
Ara ja som á la quaresma.
Dejunarán tots los que no tingan pa á taula ó no pугan menjar carn, y ho farán veure molts dels que podrán menjar bons peixos.
Y veurém lo que vindrá ab aixó de las contribucions, y acabat amen Jesús, que 'l temps passa y la Joana balla, y 'l darrer tanca la porta.

LA CANSÓ DEL SARAUIHISTA

Soch sarauhista dels de més fama; de mi se 'n parla per tot arreu; ay! cuántas noyas per mi pateixen buscantne probas del amor meu.
Vaig á n' al Masini,
vaig á l' Imperial,
vaig á n' al Cassino
dit Universal.
Ballo la sardana,
ballo 'l ball francés,
ballo la triquina
y altres ballets més.
Quan á una sala de ball arribo, vestint un trajo que ni pintat, botinas rossas, bon armillero, puro á la boca, tieso y tibet:
Las noyas més macas desseguida 'm veuhén,
y dels altres joves totas se distreuhen;
y ab una mirada que compassió fa,
sembla que á mi 'm digan:
—Vinam á buscá.
Totas las miro de una á una, fins que una 'n trobo guapa en excés, de formas cayas y bonich tipo, com demanarse ja no 's pot més.
—Ay la hermosa nina.
—¿Qué busca 'l galan?
—¿Ballém la massurka qu' están ja tocat?
—Per vosté 'l que vulga.
—¿Ho diu de vritat?
—Sí, molt.—Donch anemhi.
(Avuy ja he pescat.)
Mon bras rodeja ja sa cintura, ella ja 'm dona la seva má; mon cor palpita, y... no ho preguntin si també 'l d' ella deu palpita'.
Ja la orquesta toca ab dolsa armonía; sos efectes mágichs m' omplan de alegría mentres que á ma nina miro tot sorprés, que cau en mos brassos com si 's desmayés.
—Ay vida meva ¿qu' es lo que 't passa? treume de pena, dígam qué tens.—
La pobre nina, ruborizantse, aixís expressa sos sentiments:

—Jo no sé explicarme
lo que per mi passa;
sols puch dir que observo
que lo cor se 'm glassa;
tinch, no puch negarho,
lo pensament trist;
jo no sé 'l que 'm passa
d' ensá que li vist.

—Ja veig nineta que molt m' estimes.
—Dirho no goso, pero es vritat.
—Donchs vina, hermosa; lluny del bullici
nostres cors buscan la soletat.

Del ball allunyantnos
l' amor se 'ns augmenta,
y 'l seu, ella 'm conta
que molt l' atormenta;
per fi 'ls dos á solas
aviat ens trobem,
buscant darnos probas
del que 'ns estimém.

Prompte l' abraço ab gran ternura;
ella rendida busca consol;
per consolarla res me detura,
y al fi la... ¡vaja! que soch mussol:

Ara 'ls hi cantava
tota la cansó,
si la canto tota
sabrán tant com jo;
lo tros que ara falta
no 'l trech pas del bech
y 'ls hi quedo á deure;
¡vaya si 'ls hi dech!

Q. Roig

SALTIRONS

Dimecres uns quants tapats de cara, anavan
en professó per los carrers de Barcelona.

Es un resto de l' Edat Mitja que 'ls mateixos
católics deuen trobar de sobra al veurel per
nostres carrers.

Enguany hi hem trobat un luxe de detalls,
que si 'l senyor fiscal d' imprenta pogués posar
la má en aixó de las manifestacions religioses
¡no 'ls arrendo la ganancia!

Figúrintse: los cara-tapats portaban caps de
mort coronats ab bonetos, mitras, coronas, tia-
ras y demás trastets per l' istil.

¿No semblava que ab aixó volguessen signi-
ficar que eran cosas mortas las que representa-
van aqueüas insignias?

Vaja, que no sé la monarquia y la religió
com se miran aquestos desahogos del carnaval
negre.

Diu un periódich de la cort que 'ls caixistas en
huelga de Madrid no tenen rahó de queixarse,
puig guanyan de 24 á 30 rals diaris, mentres que
molts redactors y escriptors de periódichs, no
passan de guanyar de 20 á 30 duros mensuals.

Deixant á part las afirmacions de tal peri-
ódich referent á n' els caixistas, que no son vritat,
se necessita un xich de atreviment, per no dir
altre cosa, pera comparar á l' oficial caixista ab
aquesta colla de tahuls, espulsats molts d' ells
de las Universitats y que comensan sa carrera
de farsants polítichs sent culs de café ó de re-
dacció.

Carnestoltas fredas, diu lo ditxo, y aquest
any si no las ha refredat la temperatura ja ho
ha fet la civilisació.

Vaja, totas las costums vellas y ridículas han
de anar aviat á ca 'n Taps.

Y no parlém sols pe 'l Carnestoltas.

Altras cosas hi ha tan dolentas y pitjors, en-
cara que no ho semblin.

Los trastos vells al foch.

Lo católich arcalde de Manresa posava taps
á un enterro civil.

¡Miréu qu' es prou! Ni 'ls morts volen deixar
de las sevas urpas.

Pero fillets, á pesar de tot, tragarán: lo ba-
teig civil, lo matrimoni civil y l' enterro civil.
Estém dintre de la llei y no hi ha més.
Ja podéu prepararvos á criar trenyinas per
las butxacas.

Tradueixo del *Motin*:

Lo bisbe de Cádiz ha obert una suscripció
per' aliviar las miserias dels jornalers sense
feyna.

—Mentida. Llegiu millor.

—¡Ah! Es veritat; dispenséu, mestre. Una
suscripció pera oferir al papa un pectoral d' or
y pedras preciosas.

—¿Ho veyéu?

Lo Centro Artístich Industrial de Figueras
ha publicat lo cartell de un certámen literari
en lo qual se ofereix un grapat de premis.

No 'ns desagrada veure com per tot arreu se
donan mostrars de civilisació y progrés, pero
advertim al Centro Artístich de Figueras que
'ls poetes ja tenen los escudellers y armaris
plens de premis.

Un altre any farà be de recordarse de las arts
en sas diferents manifestacions y deixar repo-
sar als poetes.

Y, créguins, no posin capellans al jurat, que
son un cau de reacció y de rahons.

Un capellá á qui li diuen *pare* Llanas, ha
comensat á donar en la trona de Betlem unas
conferencias sobre l' origen de las religions.

Nos agrada molt aixó, porque 'l senyor Lla-
nas es un capellá instruidot, que no sermoneja
com un energúmeno, ni puja á la trona per
buydar un sach de paraulotas sense tó ni só, y
sobre tot nos agrada molt porque ni ab lo que
va dir lo diumenge passat, ni ab lo que dirá los
diumenges vinents, destruirá las nostras ideas:
materialisme en ciencias y *colectivisme* en ad-
ministració.

*

Un consell al senyor Llanas:

Quan torni á pujar á la trona recordis del
vuyté manament, que diumenge passat va fal-
tarhi.

Diu *El Cencerro*.

De Cartagena 's queixan porque la emigració
de jornalers cap' Alger, va creixent, sense mo-
tiu, que en aquells camps hi ha falta de brassos.

Sí, pero 'ls amos d' aquestos camps donan
duas pessetas per suar sang y aygua, y en Al-
ger pagan lo jornal á quatre y sis pessetas.

¡Mireu si hi ha motiu!

Ha ressucitat *Lo Burinot*.

Y no fa gayre va morir *La Campana de la
Catedral*.

Be, los mateixos gossos, pero pelats ó peluts.
Varen cambiar de nom pera ser católich. Hi
hagué xiulada, y ara tornan á sortir disfressats
de carlí.

Pero sota 'l vestit de *Burinot* hi ha 'l trabu-
cayre.

Diuen que anava per la *rúa* una disfressa
de actualitat y 'ls polissonts varen ferla anar á
retiro.

Si 'l senyor governador no 'ns filés, ja espli-
cariam la tal disfressa, pero fillets, sembla que
á un colega local li han clavat una multa de
mil pelas y no estém per brochs.

Quan vegis la bossa de ton vehí esquixar...

La Bolsa ha baixat.

Y 'ls pobres que no treballan, y tots los es-
panyols que dejunan, casi tots, quedarán tan
frescots després de llegir aquesta noticia.

¡Quin mon més ingrat!

Miréu quinas cosas porta un diari:

«En un ball de caretas:

Passan fent brasset un polissont (agent de
ordre públich) y una dona de públich desordre.

—¿Qu' es aixó? pregunta un tot estranyat.

—Lo programa d' en Castelar, contesta un
altre. La llibertat y l' ordre agermanats.»

¿Eh que casi sembla una vritat?

A Igualada á certa hora de la nit se apagan
tots los fanals públichs de la població.

¡Alto! Tots no es vritat.

Ne queda un. Lo de la pared de la casa que
habita lo diputat constitucional senyor Godó.

¡Y encara hi haurá qui digui que 'ls fusionis-
tas no son amichs de las llums!

Document notable que publica un periódich
de Búrgos:

«Santa Maria y Enero de 1882.

Francisco Muñoz, vecino del mismo á cam-
biado la burra parda, zerrada estatura regular,
á Manuel Gurier oficio cestero, á un burro
castaño de siete años topino, vecino de Balba-
ses provincia de Búrgos, con cédula de vecin-
dad número 42, con falta de sello por no ha-
berle lo firmo oy día de la fecha —testigos—
Eusebio Calderon—Julio Gomez.»

En aquestos temps tan curros
fins tenen cédula 'ls burros.

Entre lo decahiment del Carnaval, diumenje
una de las collas que més bon paper feyan eran
uns quants joves molt trempats pertanyents á
un círcol artístich barceloní, que caracterisats
de calabresos cantavan en un italiá mitj en plata
mitj en quartos las següents coblas ab l' ayre
de la *Cincirinella*:

Nella povera Spagna
un uomo ha venuto
per fare la guitza
al poble minuto.
E il poble infelice
está tan impipatto,
que res se li enfume
que fatto il que fatto.

Travalla fortissimo
espagnolo pobra,
que si tu travallas
prou hi ha qui cobra.
Y sua la gota,
no habetis galvana,
que quan més t' afanyis
patirás més gana.

Cap allá á Madridi
si fará un gran ospici
á fi d' albergari
tutti bon patrici.
E dipoi presto
si crearán onori
per condecorare
á sue fundatori.

Il piú gran remey
per salvar nazioni,
son gli capellani
e la religioni.
Fins che tutti gli omes
portarém sotana,
no estarém libratos
de morir de gana.

Nella villa de Madrid
no si fará niente,
que no siga scagnari
le contribuyente.
E niente gli resta
á tutti le patrici,
qu' aná en professore
tot dret al ospici.

Atentament invitats per lo seu propietari senyor Salabert, fa pòchs dias visitarem los cellers que dit senyor te instalats en la Torre de Malla (terme de Parets, prop de Mollet).

No 's pot menos de quedar agradablement sorprès al veure aquell gran, espayós y molt ben emplantat local destinat ex-profés á la producció en gran escala y preparació dels vins, fet tot segons los més moderns adelantos de la viticultura, y deixant apart las rancias preocupacions de nostres pagesos.

Visitats los cellers y dadas las convenient explicacions, ja un no s'estranya gens ni mica de que 'l senyor Salabert hage en poch temps alcançat la merescuda fama que gosa per sos caldos, puig que desde 'l vi de dir missa fins al democràtic de dotze, tots son naturals y bons y deixan aquella teoria de la sanch de Deu en molt bon puesto.

Y ara qui no ho vulguí creure que ho vagi á veure, que en lo carrer de las Magdalenas, número 6, hi ha 'l dipòsit y venta al menudeig dintre Barcelona.

¿Sabria dirme algú per quin motiu quatre monjas han abandonat la clausura?

Miréu que passen molts misteris de portas en dintre... en los convents.

Quan recordo aquella monja de Reus y certa historia desconeguda de un convent de vora Barcelona, los cabells se 'm posan de punta al considerar qué deu succehir á las castas esposas del senyor.

Ara surten ab que 'n Castelar es partidari de las tarifas d' en Camacho.

¿No li faltava més que aquesta!

Lo jutjat va constituirse en lo presiri de Búrgos.

¿Qué hi debia anar á fer?

Se parla de uns quants mils rals cobrats no sé de quin modo.

¿Irregularitat?

Lo senyor Rius y Tauler, aquell arcalde modelo, (de Fivaller de cartró) está demostrant que sab captarse l' antipatia de tot un poble, si convé.

¿No heu vist quantas cosas ha fet aquest Carnaval?

Deu voler que los barcelonins diguém á n' en Sagasta que li dongui un bisbat en forma de govern civil, que ja li ve massa justa la canonja de la casa gran.

¿Que se le dé! ¿Que se le dé!

CONSECUENCIAS DEL BALL

Trieu y remenau;
¿Qui se la endurá?

Joyosas las mares
costat de sas fillas,
alegres abduas se 'n van al festeig;
la filla enflocada
de cintas y llassos,
qu' es goig de la mare sols d' ella 'l rumbeig.

Ja un jove s' atansa
costat la fadrina,
son bras ja li allarga y ella 'l correspon;
y així en maravellas
abdós giravoltan
al só de una dansa que admira á tothom.

Primer, sens notarse
la noya trepitja,
després, la mirada que ab goig falaguer
més tart ne reporta,
que un bes la donzella
ne rebe de boca de aymant verdader.

Tot son prometensas
parlant del casori:
—Tu n' ets ma esperansa, diu l' enamorat.

La noya contesta:

—Tu ets llum de ma vida.

Y aixís diu la mare:—Per fi li casat.

P. A. y C

TAFANERÍAS

¿Sabem, lectors, que preguntarem á la piadosa Campana de la Catedral si 'ns faria 'l favor de dirnos lo nom que donan la gent de sotana als quartos que cobren per la obra de la Seu?

Donchs com la Campana va morir, hauriam quedat *in albis* á no ser un' ánima caritativa, amiga nostra, que 'ns diu li sembla recordar, de quan era escolanet, un nom com *dret de la barrila*, que ja podria ser lo que nosaltres demanavam.

Y vamos, diguins, amich *Burinat*:

¿Eh, que aixó de *dret de la barrila*, en boca dels sotanas y tractantse de uns quartos de bodas, qual empleo es tan fosch com un apaga llums, no te gayre de serio, ni pot ser de moral?...

Donchs, ja 'ns hen dirá alguna coseta.

Traduhim:

Fa alguns anys se descobriren uns ossos del apóstol Sant Jaume, si be que en prou cantitat pera reconstruir al menos dos sants; los lliberals nos riguerem de la troballa fins ahont nos ho va permetre en Cánovas; alguns metjes declararen que 'ls ossos eran parells y auténtichs á pesar del número; y 's formá expedient, que passá á Roma, ahont es encara sense resoldre.

Pero veus' aquí que ara, ab aquestas disputas de carlins y entremesclats, la tropa negra s' ha dividit en dos partiis, y alguns dels del *miracle* van á rectificar sos primers informes, demostrant que 'ls ossos pertanyian á duas ó tres ossamentas de caballers, ab altres ets y uts no menos curiosos y edificants.

Y jo pregunto: ¿no es ridícul y fins vergonyós que l' estat apoyi á gent d' aquesta mena, y que fins se castiguin en lo Códich los atachs á una religió que 'ls mateixos capellans se empenyan en desprestigiar?

La Montaña de Manresa, després de copiar la nostra tafanería sobres un capellá, un miler de duros y una estafa ó tentativa d' estafa, nos diu que no ha pogut averiguarne res, y que será una de tantas cosas com passen á Manresa ignoradas ó tapadas per lo vel del misteri.

Per fortuna hem trobat la punta de la sotana que amaga aquest *negoci*, y podrém estarne al corrent.

Avuy encara no convé dir res.

En un poble de la provincia de Alicante lo rector no apunta en lo llibre de óbits al mort, si la familia no paga l' enterro.

Sempre 'l mateix.

La qüestió son quartos.

Escolti, senyor bisbe: ¿d' ahont varen treure los ossos que 'l dimecres de cendra aquelles cucurullas portavan á la má per los carrers de Barcelona?

¿No troban que pensant piadosament es una profanació desenterrar aquells bossins fets á imatge y semblansa de Deu?

M' esgarrijo al considerar que 'l dia del Judici puch veure un parent ó amich meu sense un bras ó una cama ó 'l cap, per haberli perdut algun congregant lo dimecres de cendra.

Quan veig aquestas cosas la meua fé sembla una barqueta en mitj del temporal.

La iglesia de Salcedo (Pontevedra) ha quedat neta com una patena.

¿Un' altra?

Quina n'hi ha de moltes per las iglesias!

EPÍGRAMAS

L' autor de una romanseta,
ab temps y paciència en gran,
volia anarla ensenyant
á sa deixeblla Pepeta.
La noya era tan distreta
que la feyna 's feya amarga,
puig quan tornava á la carga
l' autor, deya ella depressa:
—No m' entra la seva pessa
perque la trobo molt llarga.

*

Don Pau venia cordons
y donya Paula troquetas,
y 'ls dos tenian llibretas
per fer sas apuntacions.
Cada any las liquidacions
feyan, com es regular,
y l' últim cop, al saldar,
deya ella ben enterada:
—Don Pau, aquesta vegada
un bon polvo m' ha de dar.

GIMNÁSTICH

ENTRETENIMENTS

XARADAS

Una noya molt *hu dos*,
molt *tres dos* y molt formal,
per los vols de Sant Ambrós
se casará ab en *total*.

LL. MILLÁ

CONVERSA

—S' acabat lo carnaval
y ganas tinch de que torni.
—¿De qué t' has vestit, Pasqual?
—Be prou que t' ho dit ben alt:
¿encara gosas fer l' orni?

Q. ROIG

GEROGLIFICH

LA
Joana d' Arch
: L :
k
d l p k
T

RUCH NAFRAT

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS: 1.ª Ca-ta-ri-na. 2.ª Car-bó.
3.ª Mar-ca

GEROGLÍFICH: Preguntant preguntant se va á Roma.

A N U N C I S

BACALLÁ PUDENT Y CAR

En la tenda nacional se 'n trobará un bon surtit á propòsit pera 'l consum dels treballadors.

Passatge del gos-Matxo, reconet florit.

OLI D' AMETLLAS DOLSAS

per curar oídos de ministros, reys, generals, etc., etc.

Usant aquest oli sentirán (si volen) lo clamoreig de queixa de tots los pobles *paganos* que no poden viure.

Dipòsit carrer de las Empleomanías, farmacia de la política.

SE FA SABER

que durant la cuaresma, estará oberta nit y dia una gran carnissería en lo carrer dels Capellans aprop del de l' Infern.

Los capellans que comprin la carn allí, considerant lo gran consum d' aquesta vianda en aquet temps se 'ls hi donará sense os, de franch, y ab os dos quartos més barato la tersa.

LA SARDANA

CARICATURA DE CARNESTOLTAS

Avuy dividirém la nostra caricatura (*in absentia*) en varios compartiments. Vagin mirant:

Un tal Potetas Gresca ha anunciat per los diaris que sa majestat Carnestolenda arribará per lo ferro-cordill. Al saberho, tota la gent de la cara cuberta, vestida ab las més ridículas vestimentas, corra á rebre 'l Rey (de la broma).

«Un cop arribada aquella majestat, esculleix per son palau lo Teatro Masini. Y ja 'm teniu á las disfressas fent lo paper de grans polítichs y corrent á fer lo *rendibú* al gran Carnestoltas.

¡No cal dir si 'l Rey (de palla) está poch ni gayre tou!

Després del besa-mans, lo treuhen tot cofoy á donar un tom per la Rambla.

Va tan tiesso que 'ls mateixos que l' han anat á rebre li cridan:

¡No t' arronsis! ¡No t' arronsis!

Lo portan al teatro. (Los reys de palla també fan com las personas.)

Representan *Una cosa que no 's pot dir*.

¡Pobret! Un refredat de cal ample me l' ha encatronat.

Está malalt. Van á buscar lo manescal, que s' encarrega de acabar la existencia de aquell desgraciat

que ha vingut al mon volguent ser més que las altres personas.

Per fi s' ha mort. Aquells que més l' obsequiavan se treuhen la careta trista y se 'ls veu fent la mitja rialleta.

Per lo vestit se coneix que *portan dol*. En lo sentiment ho amagan.

Lo van á enterrar. ¡Miréu quina gresca! Més que quan lo varen rebre.

Cada trago de vi canta 'l credo. Qualsevol diria que venen del *Ninot* al sentirlos cridar *¡de setze, de setze 'l vi!* Y es que van á enterrar lo Rey d' aquests dias.

Aquí sí que pot ben dirse: *Darrera 'l Carnaval fan trago*, parodiant alló de *Darrera 'l rey*, etc.

Miréu quin acompanyament. Casi tot son botas y bigayres.

¡Sentiu quinas absoltas?

«¡¡Una sárria!! ¡¡¡¡Duas sárrias!!!! ¡¡¡¡¡Tres, quatre sárrias ¡¡¡¡¡!!!

»¡Gananing! ¡ning! ¡gananing!

»¡Vingan pessetas! ¡Vingan pessetas!»

¡Eh que saben parodiar be la veu y 'l cant dels capellans?

¡Oh! ab careta, si se 'n fan de cosas.